

αὐτὸ ὥρισμένας μεγάλας ἐορτὰς τελουμένη ἱεροτελεστία
πολλὰ καὶ Πόντ. (Κερασ.): Φρ. *Κάνει νηστεῖες, ἀγρυ-
πνίαι, καλογερεῖται* (ἐπὶ τοῦ διάγοντος βίον ἀσκητικόν)
αἱ. Ἀβοῦτο ἡ δουλεία πολλὰ νεστεῖαν καὶ ἀγρυπνίαν θέλει
αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις πολλὴν νηστεῖαν καὶ ἀγρυπνίαν ἀπαιτεῖ,
τοὶ χρειάζεται πολὺν κόπον πρὸς ἐπιτυχίαν) Κερασ.
Συνών. *καλονυχτεῖα, ὀλονυχτεῖα, παράστασι.* β)
ἡ παννύχιος ἐν τῷ ναῷ δέησις ὑπὲρ ἀσθενοῦς Ἦλ. Κρήτ.
3) Ὁ ὀρθρος τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης
εβδομάδος ὁ ψαλλόμενος τὴν ἐσπέραν τῆς προηγούμενης
ἡπ. (Ζαγόρ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Μακεδ. (Κοζ.) Παξ. Πελοπν.
Λακων.) κ. ἀ.: *Ἀῤριον βράδ' θὰ πάγου 'ς τὴν ἀγρυπνία*
οὔ. Συνών. *νυμφίος.*

ἄγρυπνος ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)
ἀγρυπνους βόρ. ιδιώμ. *ἀγρυμνος* Μέγαρ. Σαλαμ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἄγρυπνος.*

1) Ὁ μὴ κοιμώμενος ἢ ὁ μὴ δυνάμενος νὰ κοιμηθῇ,
ὁ ἀγρυπνὸς σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): *Πέρασα ἀπόρρε
ὅλη τὴ νύχτα ἀγρυπνὸς σύνηθ. 'Εσὺ εἶσαι ἀγρυπνῇ, ἐὼ
εἶμαι νυπναροῦ Νάξ. 'Εμμεῖνα ὅλη τὴ νύχτα ἀγρυπνὸς νὰ σὲ
καρτεράω αὐτόθ. || Γνωμ.*

Χαρά 'ς τὸ νεὸ τὸν ἀγρυπνο, τὸ γέρω τὸν κοιμήση
(ὕπναρᾶ) Κυκλ. || Ἀσμ.

*Σὰ μοῦ τοῦ πάρης, ὕπνου μου, φέρι του 'μιρουμένου,
μὴ μοῦ τοῦ φέρης ἀγρυπνοῦ τοῖ τό 'χου χαδιμένον*
(βανκαλ. 'μιρουμένου=ἡμερωμένον) Λέσβ. 2) Ὁ σφό-
δρα προσεκτικὸς Πελοπν. (Λακων.) κ. ἀ. Ἡ σημ. αὕτη
καὶ παρ' ἀρχ.

ἀγρυπνῶ σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Ὁφ. κ. ἀ.)
ἀγρυπνάου βόρ. ιδιώμ. *ἄγρυπνῶ* Ρόδ. *ἀγρυμνῶ* Μέγαρ.
ἀγρυπνίζω Πόντ. (Οἶν.) κ. ἀ.

Τὸ ἀρχ. *ἀγρυπνῶ.* Διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀ ἐν τῷ
τύπ. *ἄγρυπνῶ* ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,213.

1) Μένω ἀγρυπνῶ κατὰ τὴν νύκτα, δὲν κοιμῶμαι σύνηθ.
καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. κ. ἀ.): *'Αγρύπνησα ἀπόρρε
ὅλη νύχτα καὶ νυστάζω σύνηθ. Ὅπρ' ἐγρύπνεσα τθαὶ τὰ μάτᾱ μ'
οὐ πορῶ ν' ἀνοίξω (χθὲς δὲν ἐκοιμήθην καὶ δὲν ἡμπορῶ
ν' ἀνοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου) Ὁφ. 'Εγρύπνεσα 'ς σὸν
κακᾶ σουμᾶ (ἡγρύπνησα παρὰ τὸν ἀρρωστον) Κοτύωρ.
'Αφήστε τογε νὰ κοιμηθῇ, γιὰτ' εἶναι ἀγρυπνισμένος Κρήτ.
'Ὅσο ἀγρυπνισμένη ποῦ νὰ 'μαι, θ' ἀποσπερίσωμε (ὅσον πολὺ
καὶ ἂν εἶμαι ἀγρυπνὸς θὰ σὲ συντροφεύσω τὴν ἐσπέραν)
Κίμωλ. || Γνωμ.*

Χαρά 'ς τὸ γέρω π' ἀγρυπνᾶ, | 'ς τὸ νεὸν ἀποῦ κοιμᾶται
(ὅτι ὁ γέρων πρέπει νὰ κοιμᾶται ὀλίγον, ὁ δὲ νέος πολὺ)
Κρήτ. κ. ἀ. || Ἀσμ.

*'Η νεὰ ὁποῦ με ἄπα πάντα μήγαν μου,
πάντα παράγγελλεν μου με τὴ βᾶγια της,
'γρύπνα καὶ μὴν κοιμᾶσαι κ' ἔρκου γλήορα
κι ὁ νεὸς ἀγρυπνημένος ἔργησεν νὰ πᾶ'*

(ἄπα=ἡγάπα, ἔρκου=ἔρκου) Κάρπ. 2) Ἀργὰ κατα-
κλίνομαι πρὸς ὕπνον Πόντ. (Οἶν. κ. ἀ.)

ἀγρωσταρξά ἢ, ἀμάρτ. *ἀβωσταρξά* Κῶς

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄγρωσσι* κατὰ τὰ εἰς -αρξά ὄν. φυτῶν.

Τὸ φυτὸν *ἄγρωσσι*, ὁ ἰδ.

ἄγρωσσι ἢ, Λευκ. Ρόδ. Πελοπν. (Μάν.) *ἄγρουσι*
Πελοπν. (Μάν.) Σκῦρ. *ἄγρουσι* Σύμ. *ἄγουσι* Πελοπν.
(Μάν.) *ἄγνωσι* Ρόδ. *ἄγλωσσι* Ἀθῆν. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *ἄγρωσσις.* Περί τῆς τροπῆς τοῦ ω
εἰς ου ἐν τῷ τύπ. *ἄγρουσσι* ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,286.
Ὁ τύπ. *ἄγλωσσι* κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ γλῶσσα. Ἰδ.
ΓΧατζιδ. ἐνθ' ἄν. 2,219. Περί τῆς λ. καὶ τῶν διαφορῶν
τύπ. αὐτῆς ἰδ. καὶ J Kalitsunakis Mittel-Neugr. Erklär.
2 κέξ.

Τὸ φυτὸν κυνόδους ὁ δάκτυλος (cynodon dactylon)
τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (graminaceae). Συνών.
ἀγράσσι, ἀγριάδα (I) 5 α.

ἀγρώσσι τό, Καππ. (Ἀνακ. Σινασσ. Φάρασ. κ. ἀ.)
Πόντ. (Ἀμισ.) *ἀγρούσι* Πόντ. (Ἀμισ.) *ἀγρώχτι* Καππ.
(Ἀραβάν.) *ἀβρώσ* Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄγρωσσι.*

1) Τὸ φυτὸν *ἄγρωσσι*, ὁ ἰδ., Καππ. (Σινασσ.) Πόντ.
(Ἀμισ.) 2) Πληθ. τὰ λεπτὰ ριζίδια τῆς ἀγρώστεως
χρήσιμα εἰς πλύσιν σκευῶν Καππ. (Ἀραβάν. Φάρασ.)
[**]

ἀγρωστος ὁ, ἀμάρτ. *ἄγρουστος* Κρήτ. Ρόδ. *ἄγρου-*
στος Κρήτ. (Βιάνν. κ. ἀ.) *ἄωστρος* Κάλυμν. *ἄουστρος* Λέρ.
Νάξ. Πάρ. (Λεῦκ. κ. ἀ.) *ἄγλωστος* Ἀνδρ. Κύθν. Σίκιν.
Σίφν. Σῦρ. *ἄκλωστρος* Κάρπ. *ἄκλουστρος* Κάρπ. *ἄγρου-*
στας Κρήτ. *ἄγρουστας* Κρήτ. *ἔγρουστας* Κρήτ. *ἄγου-*
στρος Θράκ. Ἰος *ἄωστρος* Ἀμοργ. *ἄουστρος* Ἀμοργ.
Θήρ. Ἰος *ἄωστρος* ἢ, Ἀμοργ. *ἄουστρος* Λέρ. Νάξ.
ἄγλωσσο τό, Ἀθῆν. —ΠΓεννάδ. 583.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *ἄγρωστος.*

Τὸ φυτὸν *ἄγρωσσι*, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Πρέπει κι ὁ γαδρὸς 'ς τὸ βάγο
σὰν τὸν ἄουστρο 'ς τὸ γάβο

Θήρ.

[**]

ἀγύμναστος ἐπίθ. λόγ. κοιν. *ἀγύμνατος* Κέρκ. κ. ἀ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἀγύμναστος.*

Ὁ μὴ γυμνασθεὶς καὶ ἰδίως ὁ ὑπέχων στρατεύσιμον
ὕπηρεσίαν καὶ οὐπω πρὸς γύμνασιν κληθεὶς.

ἀγύμνι ἐπίθ. οὐδ. Χίος (Νένητ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. οὐδ. ἐπίθ. *ἀγύμνιον.* Ἰδ. ΓΧατζιδ.
ἐν Ἀθηνᾶ 29(1917)200. Περί τοῦ σχηματισμοῦ τῶν εἰς -ι
οὐδ. ἐπίθ. ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37(1925)167 κέξ.

1) Ἀγύμναστον, ἐπὶ πώλου: *Καλὸ μολάκι θὰ γενῇ,
μά 'ν' ἀκόμη ἀγύμνι Νένητ. || Ἀσμ.*

*Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ μικρὸς ὁ Μικροκωνσταντῖνος
ἄλογον ἐστράτευγε ἀγύμνι τοῦ πολέμου,
μαθάνει το νὰ περπατῇ, μαθάνει το νὰ τρέχῃ*

(ἐγύμναζε ἄλογον διὰ κανονικὴν ὁδοιορίαν, ἀγύμναστον
διὰ τὸν πόλεμον, ἄπειρον τοῦ πολέμου) Χίος. 2) Οὐσ.
κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσ. μολάρι ἢ ἄλογο Χίος: *Σὰν
ἀγύμνι πηδᾷ αὐτὸ τὸ παιδί (σὰν πουλάρι, σὰν ἄλογο). Βρὲ
ἀγύμνι, εἴντα κάμνεις ἔτσι νά:*

ἀγυναίκιστος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ.) *ἀναίκιστος* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *γυναικιστός < γυναι-
κίζω. Πβ. τὰ ἀρχ. *ἀγύναιξ, ἀγύναικος.*